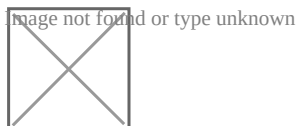

niedziela, 24.09.2023

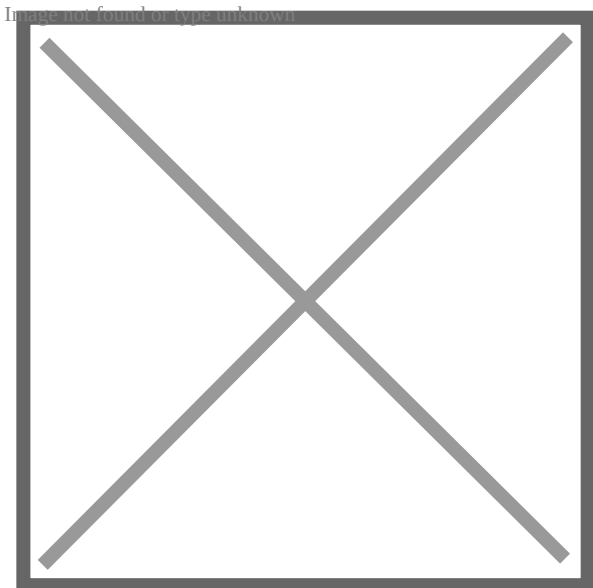
Święci Archaniołowie

Aniołowie są istotami duchowymi, nadrzędnymi wobec ludzi. Posiadają rozum oraz wolę. Św. Grzegorz Wielki tłumaczył, że słowo anioł nie oznacza natury, ale zadanie: „Duchy, które zapowiadają wydarzenia najbardziej doniosłe, nazywają się archaniołami. Niektórzy z nich mają imiona własne, wskazujące na określone ich zadania czy posługę” – wyjaśniał papież i doktor Kościoła. Aniołowie i archaniołowie pośredniczą między Bogiem i ludźmi, a ich interwencje świadczą o tym, że są zawsze gotowi, aby nam pomóc.

Niegdyś Kościół poświęcał im trzy osobne święta – 29 września, 24 marca i 24 października, jednak po reformie kalendarza liturgicznego w 1969, wspominamy ich jednocześnie 29 września, w rocznicę konsekracji starożytnej bazyliki św. Michała w Rzymie.

Św. Michał Archanioł

Według Tradycji św. Michał jest w Niebie księciem i wodzem wszystkich aniołów. Jako pierwszy na bunt Lucyfera, który znienawidził Boga, odpowiedział pełnym zachwytem okrzykiem: „Któż jak Bóg” i wystąpił do walki z diabłami strącając je do piekła. Wspomniane słowa Księcia Aniołów, po hebrajsku brzmiące Mi-cha-el, stały się jego imieniem. Michał jest na ziemi przewodnikiem i opiekunem ludu wybranego. Do przyjścia na ziemię Chrystusa, jego szczególnej pieczy powierzony był Izrael. Po powołaniu przez Chrystusa Kościoła zadaniem Księcia Aniołów jest wspieranie Ludu Wybranego Nowego Przymierza.

Archanioł Michał zaledwie pięć razy wymieniony jest na stronicach Pisma Świętego z imienia. W Księdze Daniela nazwany jest "jednym z przedniejszych książąt nieba" (Dn 13, 21) oraz obrońcą ludu izraelskiego (Dn 12, 1). Św. Jan w

Apokalipsie określa go jako stojącego na czele duchów niebieskich i walczącego z szatanem (Ap 12, 7), św. Juda Apostoł twierdzi, że właśnie św. Michałowi zostało zlecone, aby strzegł ciała Mojżesza po jego śmierci. Mówi o nim również św. Paweł Apostoł (1 Tes 4, 16). Stary Testament przypomina, że imię Michała nosili także ludzie (por. Lb 13, 14; 1 Krn 5, 13, 2 Krn 21, 24; Ezd 8, 9). Św. Michał pojawia się w piśmiennictwie wczesnochrześcijańskim. Uchodzi tam za księcia aniołów, Archanioła, któremu Bóg powierzył zadania wymagające szczególnej siły. Wstawia się za ludźmi u Boga, stoi przy umierających, a potem towarzyszy duszom w drodze do nieba. Z tego tytułu jest

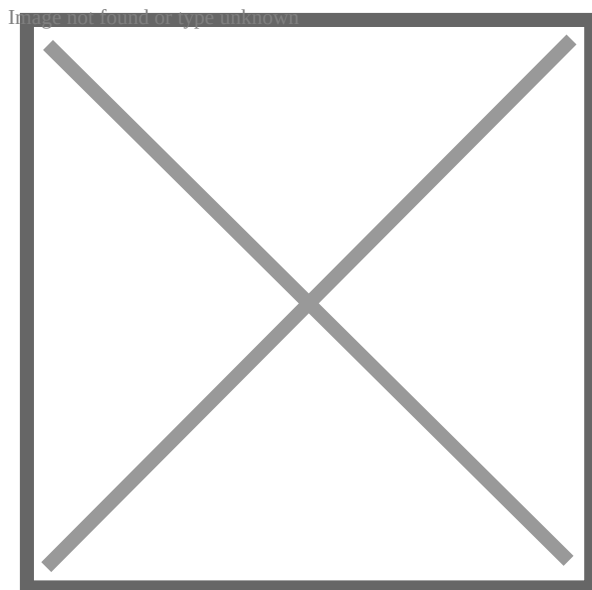
Obecnie sprawuje opiekę nad Kościołem, wspierając papieży i biskupów. Piękną wizję walki Michała na czele zastępu aniołów ze smokiem w obronie Kościoła przedstawił w Apokalipsie św. Jan.

Teologowie wskazują także wiele wydarzeń biblijnych, w których Archanioł Michał brał udział. On to w towarzystwie dwóch innych archaniołów odwiedził Abrahama zapowiadając, że urodzi mu się potomek, potem powstrzymał rękę Patriarchy składającego ofiarę z syna Izaaka, kierował ucieczką narodu wybranego z Egiptu i pogrążył w odmętach morskich wojska faraona. W czasach Ezechiasza, króla Judy, pokonał w ciągu jednej nocy 185 tys. żołnierzy Sanacheryba, w towarzystwie dwóch innych aniołów wygnał syryjskich grabieżców świątyni w Jerozolimie. Można się także domyślać, że św. Michał, jako najgodniejszy z aniołów, pełnił funkcję anioła stróża Syna Bożego podczas jego pobytu na ziemi.

Archanioł Michał jest patronem złotników i rytowników, żołnierzy, aptekarzy, krawców, szklarzy, malarzy, piekarzy, tokarzy, kupców, konstruktorów wag, pracowników banków, wzywany jest także w przypadku błyskawic i niepogody. Jest również patronem umierających i ich orędownikiem na Sądzie.

Dlatego Kościół wzywa go na pomoc w pieśni:

Książę niebieski, święty Michale,
Ty sprawy ludzkie kładziesz na szale!
W dzień sądu Boga na trybunale
Bądź mi Patronem, święty Michale,
Za Protektora bądź i Patrona,
Niech mnie wspomóż Twoja obrona,
Uśmierz czartowską zuchwałość srogą,
Bądź Przewodnikiem, bądź mi i Drogą

Przedstawia się go jako rycerza z mieczem we wzniesionej prawej ręce, w zbroi, z oszczepem, z pokonanym i związanym szatanem w postaci smoka u stóp, na tarczy napis łaciński: Quis ut Deus - "Któż jak Bóg".

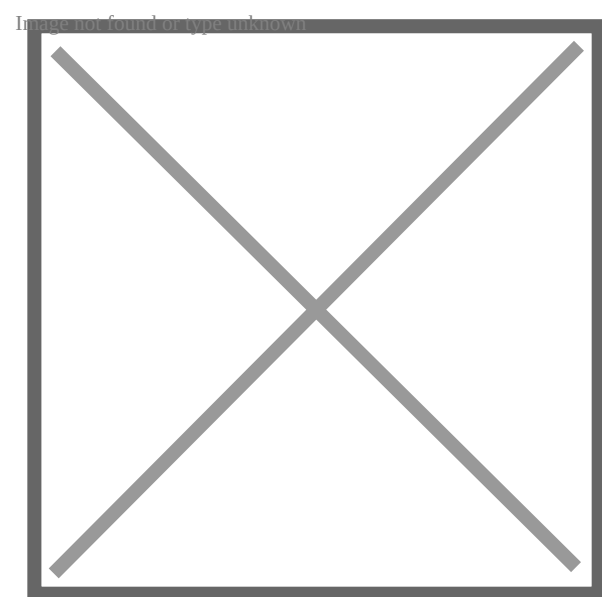
Historia chrześcijaństwa wielokrotnie odnotowuje objawienia Michała Archanioła. Często w miejscach ukazania się męża Bożego powstawały świątynie pod jego wezwaniem. Wielokrotnie św. Michał potwierdzał fakt, że jest orędownikiem walki w słusznej sprawie. To jego natchnieniu swe zwycięstwa zawdzięczała św. Joanna d'Arc.

Przykłady ingerencji archanioła odnotowano także w dziejach Polski. W 1047 r. św. Michał ukazał się we śnie Kazimierzowi Odnowicielowi tuż przed bitwą z armią przewodzącego pogańskiej rebelii Masława. Potem, unoszącego się nad polem bitwy archanioła ujrzano całe

Michała za pomoc w zdobyciu Nakła. Z kolei Leszek Czarny odważył się na stoczenie decydującej bitwy z Jaćwingami dopiero po znaku, jaki otrzymał od Księcia Aniołów.

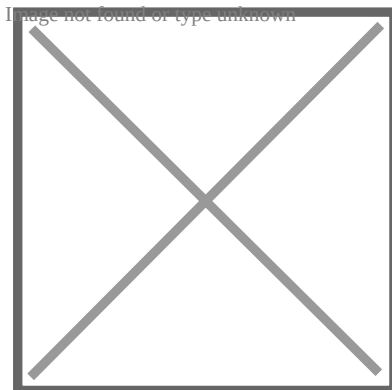
Archaniołowi Michałowi powierzył losy swoich wojsk także hetman Karol Chodkiewicz podczas bitwy pod Kircholmem – najwspanialszego chyba zwycięstwa polskiego oręża w dziejach nowożytnych. Wdzięczność niebieskiemu protektorowi okazał polski wódz przez wzniesienie okazałej świątyni. Także Lwów czcił św. Michała jako swego dobroczyńcę, który dwukrotnie uratował miasto przed zniszczeniem przez nieprzyjacielskie wojska.

Św. Gabriel Archanioł

Imię Gabriel w Starym Testamencie występuje dwa razy. Raz tłumaczy prorokowi Danielowi sens wizji o baranie i koźle (Dn 8, 13-26), za drugim razem wyjaśnia Danielowi przepowiednię Jeremiasza o 70 tygodniach-latach (Dn 8, 13--26; 29,10; Jr 25, 11n).

W Nowym Testamencie Gabriel uważany jest za szczególnego opiekuna Świętej Rodziny. Najpierw powiadomił Zachariasza o narodzinach Jana Chrzciciela, potem zwiastował Najświętszej Maryi Pannie narodzenie Pana Jezusa. Wydarzenia te opisał św. Łukasz (Łk 1, 1-80). To Gabriel pojawił

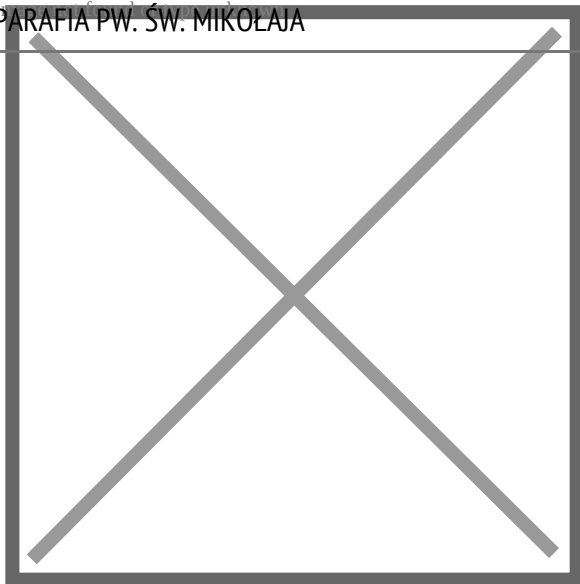

się również w snach św. Józefa, powiadamiając go najpierw o macierzyństwie Maryi, potem ostrzegając przed Herodem (Mt 2, 13) i wreszcie nakazując mu wrócić do Nazaretu (Mt 2, 19--20). Zapewne św. Gabriel był obecny przy zmartwychwstaniu Pana Jezusa (Mt 28, 5-6) oraz przy Jego wniebowstąpieniu (Dz 1, 10).

Papież Pius XII w 1951 r. ogłosił Archaniola Gabriela patronem telegrafu, telefonu, radia i telewizji. Jest również patronem doręczycieli i urzędników pocztowych, posłańców, kolekcjonerów znaczków pocztowych, łącznościowców i korespondentów prasowych.

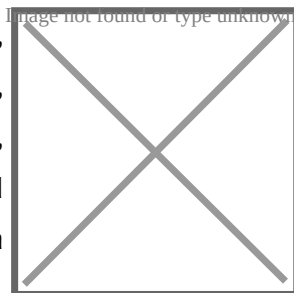
Najczęściej przedstawiany jest jako młodzieniec w białych szatach, ze skrzydłami, w scenie Zwiastowania. Niektórzy dodają, iż Archanioł ten pełnił funkcję Anioła Stróża Matki Najświętszej.

Św. Rafał Archanioł

Archaniół Rafał znany jest przede wszystkim z opowieści, którą czytamy, jaką opieką otoczył Tobiasza w czasie podróży do Persji, a po powrocie do domu wykłamał Tobiaszowi i jego ojcu, kim jest: "Ja jestem Rafał, jeden z siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzą przed majestat Pański" (Tb 12, 15).

Archaniół Rafał czczony jest jako patron chorych, pielgrzymów i podróżnych oraz aptekarzy, górników, dekarzy, marynarzy, emigrantów, wzywany w przypadku choroby oczu i zarazy. Pod koniec średniowiecza zaczęto uważać Rafała za opiekuna podróżnych.

Jest przedstawiany najczęściej jako Anioł Stróż czuwający nad krokami ludzi.

"Prośmy Boga, aby Ten, który z podziwu godną mądrością wyznacza obowiązki aniołom i ludziom, sprawił łaskawie, aby na ziemi strzegli naszego życia aniołowie, którzy w niebie zawsze pełnią służbę przed Nim".